

er en Udsættelse af 6 Aar.) Det er kun en Udsættelse indtil 1871, thi jeg kan ikke troe, at det skulde være saa daarligt bevendt med vort statistiske Væsen her i Landet, at der ikke allerede i det første Kvartal af 1871 skulde kunne tilveiebringes et saadant Resultat af den i 1870 foretagne Folketælling, som vilde være fuldkomment tilstrækkeligt for det Niemed, hvorom der her er Spørgsmaal. Her er jo ikke Spørgsmaal om en nysgærlig Undersøgelse af Befolkningsforholdene i det Enkelte, men kun om at constatere disse Forhold i det Store, og det maae vi kunne have udført til den nævnte Tid. Jeg vender tilbage til, hvad jeg nys sagde, at jeg maa slutte mig til den ærede Indenrigsminister. Vi befinde os jo her paa det Punkt, at vi maae have en Lov om det Afnit af Valgvæsenet, der efter Forsatningsforandringen foreligger som lovbekræftet; thi vel have vi Grundlovsbestemmelserne derom, hvor efter det Hele skal udformes, men Detaillen have vi ikke, og den skulle vi ogsaa have. For Folkethingets Vedkommende have vi derimod Bestemmelser, som vel i enkelte Smaating kunne visses rettede, men som dog i det Væsentlige maae siges at fremtræde som fyldestgjørende. Men naar Forholdet staaer saaledes, troer jeg ikke, at det er rigtigt, at vi nu søge at gjøre Andet end hvad der absolut maae gjøres, eller at vi medtage, hvad der ikke absolut behøves. Men der kommer endnu en anden Betragtning til. Vi kunne ikke nægte, at begge Rigsdagens Thing staae noget forskjelligt ligeoverfor de to Afnit af Valgloven. Jeg antager at turde forudsætte, at Folkethinget væsentligt vil betragte det som Landstingets Sag at faae Bestemmelserne for Valgene til Landstinget ordnede, ligesom jeg, naar der blot tages Hensyn til Grundlovens Tilfagn om, at Valgberettigelsen skal ordnes efter Befolkningsforholdet, skal være villig til, med Hensyn til Detaillen af Bestemmelserne for Valgene til Folkethinget, saaledes s. Ex. om hvad der skal foregaae paa Valgdagen o. s. v., at overlade Meget af Afgjørelsen til Folkethinget. Men netop dette taler for, at vi skulle see at faae Reglerne om Landstingsvalgene afsluttede denne Gang, uden at complicere Sagen ved at reise væsentligt Folkethinget vedkommende Spørgsmaal, som vi

kunne forudsætte ville give Anledning til vidtløftige Discussioner der, om jeg end ikke mener, at det burde blive Tilfældet. Skjøndt jeg ogsaa troer, at Villighed taler stærkt for at corrigere Valgbestemmelserne efter de virkelige Befolkningsforhold, hvor det kan see uden paa andre Maader at gribe forstyrrende ind, troer jeg dog, at vi denne Gang skulle indskrænke os til at tage Lovudkastet i det Omfang, hvori det foreligger, istedetfor muligvis at vække vidtløftige Discussioner paa et andet Sted, altsaa indskrænke os til at lade det optage Bestemmelser om Landstingsvalgene. Vel er dette i og for sig ikke det Unseligste, men under de givne Forhold er det den Veie, vi gjøre rettest i at betrede. — Jeg skal derfor blot endnu tilføie et Par Bemærkninger, der kun gjælde Landstingsvalgene. Jeg skal da først komme ind paa det ene Punkt, der blev bragt under Omtale af min ærede Collega for Kjøbenhavn (Bloug). Det glædede mig, at den ærede Indenrigsminister yttrede en Tilbøjelighed til at imødekomme min ærede Collegas Ønske paa det omhandlede Punkt, men det forekommer mig dog, at den ærede Indenrigsminister lagde mindre Vægt paa den Ulighed, som min ærede Collega paapegede, end der virkelig tilkommer den, naar han henviste til, at man maatte finde sig i saadanne smaa Uligheder, thi her er kun Spørgsmaal om at finde sig i en Villkaarlighed, der fremtræder paa det meest Skærende, og som der ikke er den allerminste Grund til at underkaste sig. Der er jo for det Første tillagt alle Folkethingetsvalgere en vis Indflydelse paa Valgene til Landstinget, og dernæst er der tilstaaet de Høisibestattede en særlig Indflydelse ved Siden af, den nemlig, at de skulle vælge et ligesaa stort Antal af Valgmænd. Disse to Classer skulle naturligvis behandles ligeligt, og enhver Vælger skal inden for sin Afdeling kunne komme til lige Ret. Men hvorledes har man nu haaret sig ad hermed i Kjøbenhavn? Med Hensyn til de Valg, som jeg vil kalde de almindelige, har man der sagt, at der skal være 1. Valgmænd for 120 Vælgere; man har derhos opsummeret Vælgere i enhver af Kjøbenhavns 9 Kredse for sig og divideret deres Antal med 120, og man har derved ganske rigtigt udfundet, hvormange